

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Januarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo. F. Card. Oliverius.

LI.

Dat. die 7. Febr. 1732. Pontif. An. II.

Nonnullae Ordinationes pro restituendo antiquo cultu in Monasterio Sac. Specus prope Sublacum Congregationis Cassinens. Ordinis S. Benedicti.

Præter quamplurima Privilegia Monasterio huic a Summis Pontificibus concessa, quae referre longum una esset, atque inutile Inoc. XI. anno 1676. Nov. 17. statuit ad Abbatem Commendatarium Sublacum pertinere approbare Confessarios pro E. Sacri Specus: Clemens autem XI. anno 1701. 22. Novemb. ad eum peregrinantibus plenariam Indulgentiam concessit.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proximium.

IN Suprema Principis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, ad ea, per quae Sanctorum in Coelis regnantium cultus in terris promoveatur, ac in dies augeatur, juxta creditum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium libenter intendimus, & piis Christianis, præsertim divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, id exoptantium, votis favorabiliter annuimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Præsidis Generalis, ac totius Congregationis Cassinens. Ordinis Sancti Benedicti, Nobis expositum fuit, quod statim ex hac mortali vita ad immarcescibilem gloriam feliciter transit Divus Benedictus, Parens & Author tam præclari ac antiquissimi Monastici Ordinis, qui a suo nomine Benedictinus dicitur, unde, ut notum est, prodierunt tot Pontifices Maximi, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Episcopi, alique vitæ sanctimonia, singulari pietate, ac doctrina incliti Viri, qui Ecclesiam Catholicam mirifice illustrarunt, Orthodoxamque Religionem multipliciter propagarunt, magno in honore ac veneratione a Christianis haberi cepit Sacer Specus, ubi idem Sanctus Benedictus in aspero Monte sub præcipiti rupe prope Sublacum plures annos solitarius delituit, ac prima Ordinis a se instituti fundamenta jecit. Vnde in eo loco extractum fuit Monasterium Monachorum dicti Ordinis sub denominatione Sacri Specus, ac Congregationis Specuensis, in quod exemplo gestorum ab ipso Sancto Benedicto, dum inter homines verlabatur, duodecim Monachi cucullati cum eis inservientibus primum introduci sunt; licetque subinde ejusmodi Monasterium ob bella, incendia, barbarorum incursiones, aliasque ingruentes calamitates funditus eversum, ac tametsi multoties instauratum, ac vicissim dirutum fuisset, nihilominus illo rursus ædificato An-

Sacri Specus Sublacensis decora.

Monasterii hujus hiltoria.

no MCC. Romanus, tunc temporis Abbas Monasterii Sanctæ Scholasticæ Sublacen. ejusdem Ordinis, mandavit, ut in dicto Monasterio Sacri Specus continuo resideret unus Præpositus five Prior Clausuralis cum suis Monachis juxta præscriptum Regulæ ipsius Sancti Benedicti, isque per Monasterium Sanctæ Scholasticæ, non longe inde distitum, necessaria alimenta subministrarentur, ac ægroti deferrentur, illic curandi. Sed quia successu temporis dicti duodecim Monachi forsitan sustentari nequibant, quondam Landus, prædicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ itidem Abbas, jussu recolendæ memoriæ Gregorii Papæ IX. Prædecessoris Nostri, qui devotionis causa Sacrum Specum inviserat, ordinavit, sex ibidem Monachos jugiter Deo famulari debere, quibus diversas possessiones pro eorum subsistentia concessit; Sexque Monachi hujusmodi in præfato Monasterio Sacri Specus resederunt usque ad Annum MCCCXX. cum tunc Bartholomæus Abbas videns concursum hospitem peregrinorum, aliorumque piorum fidelium, qui Sacrum eum Locum assidue visitatum ibant, vestigiis, ac Regulæ ejusdem Sancti Benedicti insistendo, denuo decrevit, ut in prædicto Monasterio Sacri Specus duodecim Monachi sub regimine hujus Prioris Clausuralis degerent, pro quorum alimonia, ultra varia bona jam a suis Antecessoribus donata, annuos ipsius Monasterii redditus adauxit. Id ipsum quoque disposuerunt felicis recordationis Alexander IV., & Gregorius X. Romani Pontifices Prædecessores Nostri, qui ratas habuerunt omnes donationes dicto Monasterio Sacri Specus antea factas: mandantes, quod ibi semper foret unus Prior cum duodecim Monachis, ac duobus Oblatis seu Conversis, quodque Abbas Monasterii Sanctæ Scholasticæ, qui præfati Monasterii Sacri Specus Superior remanebat, sumptus panis & vini tam iis, quam hospitibus adventatibus dietim suppeditaret. Quæ omnia sic ordinata postmodum Anno MCCCLXXV. similis recordationis Gregorius XI. Prædecessor quoque Noster Apostolica auctoritate approbavit & confirmavit. Increbrescente autem exinde fervore Monachorum, qui certatim Sacrum Specum inhabitare cupiebant, usque ab Anno MCCCLXXI. Franciscus Abbas prædicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ, pio eorum desiderio satisfacere volens, quædam in locis eidem Sacro Specui vicinis construxit Ædes ad instar Heremorum, quas incolabant Monachi, qui solitudinem & arctiorem vitam ducere avebant; itaut cum paris memoriæ Pius Papa II. Prædecessor etiam Noster Anno MCCCCLXI. ad Sacrum Specum devenisset, viginti Monachos ibi degentes, ut plurimum senes, viribus tamen valentes ac vegetos, etsi austriorem vivendi rationem retinerent, non sine peculiari animi sui oblectatione, ac speciali ædificatione inveniret. Quæ quidem laudabilis disciplina a tempore piæ memoriæ Gregorii Papæ IV. Prædecessoris quoque Nostri in dicto Monasterio Sacri Specus duravit usque ad Annum MDXIV. quo idem Monasterium Sanctæ Scholasticæ ipsi Congregationi Cassinensi aggreg-

Privilegia ei collata, & Romani Pontificibus confirmata.

Eremiti ibidem constructi.

Clemens XI. ad Ecclesiam S. Specus visitantibus Indulgentiam concessit.

aggregatum fuit; abinde vero, vel istius Monasterii Abbatum incuria, vel quia illud commendari cepit, antiquus ille mos ac cultus tantopere commendatus, ac tot decretis Pontificiis munitus, sensim exolevit; dictumque Monasterium Sacri Specus prope desertum jacuit, utpote in quo diu unicus, ac novissime duo Monachi dumtaxat aderant, quamvis populi, ac præsertim peregrinorum non deesset frequentia, donec felicitis itidem recordationis Clemens Papa XI. Prædecessor Noster pro sua in Deum pietate, & erga Sacrum Locum, quem pluries ante suam assumptionem ad Summi Apostolatus apicem personaliter visitaverat, devotione, omnibus & singulis Christianis ad Ecclesiam ejusdem Sacri Specus peregrinantibus, vereque poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, illam visitantibus, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, semel in anno per unumquemque lucrificandam, concessit ac successivè ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ attributa fuit duobus Monachis ibidem commorantibus facultas absolvendi dictos fideles a peccatis, censuris, & pœnis reservatis, qua Pœnitentiarii Basilicæ Sancti Petri de Urbe, & Sacræ Domus Lauretanæ ex concessione Apostolica potiuntur: unde factum est, ut populi devotio ac concursus in eum Locum nova in dies susciperent incrementa. Porro dilectus filius modernus Abbas Regularis prædicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ, loco vetustæ, quæ difficilis, ac prærupta erat, novam faciliorem viam aperuit, qua fideles eundem Sacrum Specum ascendere possint; adeout ad instaurandum totaliter opus, universo Ordini Sancti Benedicti optatissimum, nihil aliud nunc superstit, quam augere numerum Monachorum, qui inibi residentes Divina Officia, ad tramites Regulæ dicti Ordinis celebrare, Spiritualibusque peregrinorum, aliorumque adventantium, necessitatibus subvenire valeant, quod duo soli Monachi ibi de præfatis existentibus præstare nequeunt, minusque pristinam venerationem, qua Sacer ille Locus toto retro sæculo eximie floruit, restituere possunt.

Donationes ei factæ.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, bonæ memoriæ Ægidius Columna, dum vixit, Monachus expressè professus dicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ, ac Patriarcha Hierosolymitanus, ipsi Monasterio Sacri Specus assignaverit quoddam Capitale octo millium scutorum monetæ, in tot annuis perpetuis ac redimibilibus Censibus investendum, ut in eo alerentur quatuor alii Monachi præter illos duos, qui a præfato Monasterio Sanctæ Scholasticæ deputari consueverunt, cum uno Priore regiminis: ita quod idem Monasterium Sanctæ Scholasticæ, illiusque Abbas semper retinerent superioritatem in ipso Monasterio Sacri Specus, quodque hoc Monasterium alterius Sanctæ Scholasticæ membrum, ac pertinentia perpetuo foret, & prædicta Congregatio Cassinensis in futurum duos Priores, unum scilicet pro quolibet ex dictis Monasteriis deputare deberet licetque Ægidii Patriarchæ dispositio effectum suum sortita non fuerit, nihilominus Venerabilis Frater Nicolaus Maria Tedeschi Archiepiscopus Appamiarum, Monachus alias etiam expressè professus prædictæ Congregationis Cassinensis, insigni liberalitate non ita pridem applicaverit eidem Monasterio Sacri Specus aliud Capitale conspicuum quatuordecim millium scutorum paris monetæ, in tot similibus Censibus ei a præfata Congregatione Cassinens. debitis consistens, ex quibus annuus fructus trecentorum sexaginta scutorum dictæ monetæ retrahitur ea lege, ut in ejusmodi Monasterio quatuor alii Monachi ultra duos supradictos, necnon alius Conversus seu Oblatus præter binos, qui a præfato Monasterio Sanctæ Scholasticæ iam ibidem sustentantur, & unus Famulus cum alia Mula alerentur: Ac insuper dilectus Filius Josephus Maria Petrucci, Abbas Titularis Congregationis prædictæ, in commodum & utilitatem Sacristiæ ejusdem Monasterii Sacri Specus cedere, ac pervenire intendat post sui obitum, duo Oliveta, totidemque Domos, quæ Tybure possidet: ac quædam argenta, quæ habet, provenientia ex sua Familia, & donatione sibi a quondam Canonico Petrucci Fratre suo Germano facta, ad effectum de illis disponendi in usus pios, ultra centum scuta similia, quæ sunt in pecunia numerata, in emptionem Censuum huiusmodi, vel honorum stabilium eroganda, juxta declarationem per ipsum Josephum Mariam desuper confectam, quæ penes dilectum etiam Filium Procuratorem Generalem dictæ Congregationis extat, in Archivio ejusdem Congregationis, quod in Collegio S. Calixti de Urbe habetur, asservandam; cupiantque propterea dicti Exponentes, ex præmissis statui præfati Monasterii Sacri Specus opportune a Nobis provideri, & alias, ut infra, indulgeri.

§. 2. Nos piis eorumdem Exponentium, votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ac singulares eorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliusque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: necnon Nicolai Mariæ Archiepiscopi dispositionis, & Josephi Mariæ declarationis enarratorum tenores, & alia quæcumque, etiam specialem ac individuum mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter specificatis ac insertis habentes, supplicationibus dictorum Exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus & mandamus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus Monasterium Sanctæ Scholasticæ præter & ultra duos Monachos cucullatos, duosque Oblatos seu Conversos, ac unum Famulum cum Equo, seu Mula, quos ad usum Monasterii Sacri Specus ad præfens sustentat, duos alios Monachos ejusmodi in ipso Monasterio Sacri Specus retineat: ita quod in posterum quatuor Mo-

De numero Monachorum ibidem alendorum.

Monachos cucullatos, duos Oblatos seu Conuersos, Famulum cum equo vel mula propriis sumptibus alere, ac continuo retinere teneatur; qui quatuor Monachi cum aliis itidem quatuor ex bonis per memoratum Nicolaum Mariam Archiepiscopum applicatis, ut praefatur, numerum constituent octo Monachorum, e quibus unus sit Prior a dicta Congregatione Cassinen. semper eligendus, qui tamen Cellerarium per Superiores, ut moris est, approbandum, pro administratione proventuum eiusdem Monasterii Sacri Specus deputare valeat; Prior vero, ac omnes Monachi, ac uniuersa Familia huiusmodi Abbatis dicti Monasterii Sanctae Scholasticae pro tempore existenti in omnibus & per omnia subsint: atque idem Monasterium Sacri Specus membrum ac pertinentia ipsius Monasterii Sanctae Scholasticae sicuti prius remaneat, dictumque Sanctae Scholasticae Monasterium pro sustentatione praefatorum quatuor Monachorum, Conuersorum, & Famulorum cum equo sive mula, summam quingentorum quadraginta quinque scutorum monetam itidem Romanam quotannis in duabus solutionibus aequalibus contribuere teneatur, ultra expensas pro manutentione ac reparatione tedorum, & aedificiorum dicti Monasterii Sacri Specus faciendas, cum facultate tamen in diminutionem ac excomputationem praefatae summae annuae sic contribuenda, subministrandi totum panem, vinum, & oleum necessaria pro alimonia Monachorum, Conuersorum, & aliarum personarum, quae in eodem Monasterio Sacri Specus pro tempore degent, idque ut facilius eiusmodi contributionem facere ac ferre possit. Ad haec declarationem, a praedicto Iosepho Maria, sicut praemittitur, editam, harum serie approbamus & confirmamus, illique inuolabilis Apostolicae firmitatis robur adijcimus: mandantes proinde, ut Oliveta, Domus, Census, vel Bona stabilia, & argenta supradicta, post illius decessum uniantur, ac incorporentur redditibus eiusdem Monasterii Sacri Specus in beneficium ac utilitatem illius Sacristiae iuxta ipsius Iosephi Mariae voluntatem ac declarationem. Praeterea, ut felici prosperoque dicti Monasterii Sacri Specus regimini ac gubernio, spiritualique consolationi & necessitatibus illuc accedentium prospectum ac consultum sit, ea, quae sequuntur, statuenda, ordinanda, & decernenda duximus. I. Videlicet, quod Monasterium Sacri Specus subiaceat cura & directioni Procuratoris Generalis pro tempore existentis Congregationis Cassinensis, eisdem modo & forma, quibus subjacent Collegium & Collegiales Urbis ipsius Congregationis, qui tametsi constituti in Monasterio Sancti Pauli prope & extramoenia Urbis praefatae totali illius Abbatis pro tempore jurisdictioni subiecti sint, nihilominus quoad destinationem, mutationem, ac recursus Collegialium cuncta diriguntur a dicto Abbate simul cum eodem Procuratore Generali itaut in futurum in assignandis, retinendis, mutandis, ac regendis Prioribus, Monachis, ac Oblatis, seu Conuersis Monasterii Sacri Specus jus ac omnimoda directio

De Priore.

Monast. hoc Monasterii S. Scholasticae membrum.

Monast. Sacri Specus directioni Procur. Gener. Cassinens. subiect.

ad Abbatem Monasterii Sanctae Scholasticae unam cum ipso Procuratore Generali perpetuo pertineant. II. Ne Monasterium Sacri Specus crebris Monachorum mutationibus, aut viaticis gravetur, neque idem Monasterium, neque illud Sanctae Scholasticae ulla viatica. Monachis, e Monasterio Sacri Specus discedentibus, praebere teneatur. III. Prior & Cellerarius Monasterii Sacri Specus rationes accepti & impensi Decanis, singulis mensibus, Abbati vero Monasterii Sanctae Scholasticae, semel quolibet anno, ad formam Statutorum Congregationis Cassinensis reddere debeant. IV. Prior Monasterii Sacri Specus Cellerarium nominare, & Capitulo Generali iuxta morem Congregationis Cassinensis praesentare possit. V. Monachi, ac Oblati seu Conuersi, in Monasterio Sacri Specus degentes, ubi aegrotaverint, ibidem curari valeant; Priorque eis de Medico, Chirurgo, ac pharmacis necessariis provideat; sed si pro majori commoditate, utque melius curentur, in Monasterium Sanctae Scholasticae transferri maluerint, Abbas illos recipiat, adnotando omnes expensas pro eorum curatione factas, quae ex annua contributione ab eodem Monasterio, ut supradictum est, praestanda, subducantur. VI. Quatuor e praefatis octo Monachis, quando major Populi frequentia, & duo saltem, quando minor fuerit concursus, hebdomatim per turnum in Confessionali Sede remaneant ad excipiendas Confessiones Peregrinorum, aliorumque Fidelium illuc confluentium, adeo ut omnes octo Monachi ad hoc obligati sint, alternis ac diuisis inter eos hebdomadis, quarum distributio a Priore pendeat; & quod dicti Peregrini ac Fideles a peccatis, poenis, & censuris reservatis absolvi possint, ipsi Monachis (ad audiendas Confessiones ceteroquin legitime approbatis) easdem facultates quoad absolutionem huiusmodi impartitur, quibus gaudent Poenitentiarum dictarum Basilicae Sancti Petri, & Sanctae Domus Lauretanae, quaque duobus Monachis in eodem Monasterio Sacri Specus ad praesens demorantibus ab Officio Poenitentiarum Apostolicae alias, ut praefatur, attributa fuerunt. VII. Quatuor, aut respectue sex Monachi diebus, quibus deficiente Populi concursu ab obligatione remanendi in Confessionali Sede liberi reperientur, quotidie Choro intersint, divinaque peragant Officia, quemadmodum servatur in Monasterio Sanctae Scholasticae. VIII. Monachi Choro intererentes incedant processionaliter ad Sacrum Specum canentes Hymnum: *Laudibus Civos*, cum Antiphona & Oratione Sancti Benedicti, postquam recitauerint primam Horam mane, & Completorium Vespere, sicuti fit in Monte Alvernia a Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia. Reformatorem nuncupatorum, in laudem ac memoriam eiusdem Sancti Francisci eorum. Institutoris: deinde cantent Antiphonam: *Si iniquitates*, cum Psalmo: *De profundis* &c., & Oratione, quamdiu praedictus Nicolaus Maria Archiepiscopus vixerit, *Fidelium Deus omnium conditor* &c. ipso autem vita functo, altera: *Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes,*

Monachis viatica dare non tenetur.

Prior & Cellerarius quibus rationem reddere debeant.

De Aegrotis curandis.

De audiendis Confessionibus & Confessionarium facultatibus.

De Choro.

De legatis.

in ipsius Animae suffragium; Unusquisque iniuper ex quatuor Monachis, qui ex bonis per eundem Nicolaum Mariam Archiepiscopum applicatis alentur, duas qualibet hebdomada Missas ad Altare Sancti Gregorii, in supradicta Ecclesia situm, secundum suam intentionem celebret. IX. Prima tamen deputatio Prioris, qui eodem tempore de novo talis creandus erit, ac Monachorum in Monasterium Sacri Specus collocandorum, facienda sit a memorato Praefide Congregationis Cassinensis cum consilio ipsius Procuratoris Generalis; firmis de cetero superius dispositis, quoad successivam eorum deputationem ac mutationem, quae ad Abbatem Monasterii Sanctae Scholasticae, & Procuratorem Generalem huiusmodi pertineat, excepto Priore, utpote iuxta usum & statuta dictae Congregationis Cassinensis eligendo.

Prima deputatio Monachorum in Monasterio Praefide Congregationis facienda.

Clausula.

subscriptis, & sigillo persone in ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostense.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 7. Februarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LII.

Revocantur diversae Facultates, a Romanis Pontificibus per eorum viva vocis oraculum, vel rescripta, concessae.

Dat. die 12. Febr. 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, gregis Dominici curae, sibi divinitus commissae, more seduli Pastoris iugiter advigilans, nonnulla, quae a Praedecessoribus suis concessa noscuntur, iustis interdum suadentibus causis, quibus praesertim Ecclesiasticae disciplinae conservationi, animarum Christianissimum salutem, ac recto rerum ordini consulitur, pro Apostolice muneris sui sollicitudine moderatur, revocat, & immutat, sicuti omnibus debitae considerationis trutinam perpensis conspexit in Domino salubriter expedire.

Exordium.

Itaque de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, omnia & singula infra scripta indulta, facultates, & gratias, quae tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris, viva eorum vocis oraculo, vel per rescripta propria illorum, aut de eorum mandato cujusvis S. R. E. praefatae Cardinalis, alteriusve ipsorum Praedecessorum, vel Sedis Apostolicae Officialis & Ministri, manu signata, quibuscumque utriusque sexus personis Saecularibus & Regularibus cujuslibet status, gradus, conditionis, praerogativa, ac dignitatis sive Ecclesiasticae, sive temporalis existentibus, etiam de iis specialis ac individua mentio, & expressio necessario facienda foret; Communitatibus quoque, Universitatibus, Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Conventibus, & Monasteriis cujusvis Ordinis, Congregationis, Militiae, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, ac Instituti, & Societatis, etiam Jesu, tam Mendicantium quam non Mendicantium, exemptorum & non exemptorum, ac quovis tandem privilegio sussultorum, nullis prorsus exceptis, quoadcumque & qualitercumque concessa fuerunt, tenore praesentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, & annullamus, viribusque & effectu

Revocatio Indulgentiarum.

Decernentes, easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac omnibus & singulis, ad quos spectat & pro tempore quoadcumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respectue inuolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolice Auditorum, ac Sacrae Romanae Ecclesiae Praefatae Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliove quoslibet quacumque praerogativa & potestate fungentes & fungendos, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilecto Filio Nostro Petro Marcellino ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Presbytero Cardinali Corradino nuncupato, moderno, ac pro tempore existenti dictae Congregationis Cassinensis apud Sedem Apostolicam Protectori, auctoritate & tenore praefatis committimus & mandamus, ut praesentes nostras Literas, ac in eis disposita & contenta quacumque, executioni demandari, ac omnino observari curet & faciat.

Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis necnon, quatenus opus sit, Ordinis Congregationis, ac Monasteriorum praedictorum, & quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliorum roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut ipsarum praesentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici

Aut penitus & omnino vacuumus: ac revocata, cassata, sublata, abrogata, irrita, & annullata, viribusque & effectu vacua esse, ac perpetuo fore, neque de cetero cuiquam suffragari posse, vel debere, decernimus & declaramus.

Quæ sint indulgentia.

§. 2. Indulta autem, Facultates, & Gratia hujusmodi sunt, quæ sequuntur; videlicet:

Audiendi Confessiones inconfulto Ordinatio.

I. Exciipiendi Confessiones sive Sæcularium sive Regularium etiam Monialium, aut aliarum quarumvis personarum, in Conventibus, Monasteriis, seu Conservatoriis degentium, absque expressa Ordinariorum ac Superiorum illorum, ad quos pertinet, facultate; necnon eligendi sibi Confessarium, ab iis respective non approbatum.

Abfolvendi a casibus reservatis.

II. Abfolvendi quoscumque sive Sæculares sive Regulares utriusque sexus a peccatis, pœnis, & censuris, in literis die Cœnæ Domini quotannis legi & publicari consuetis, vel aliâ Sedi Apostolicæ, Locorumve Ordinariis, aut Superioribus Regularibus quoquo modo reservatis: prout quoque eligendi Confessarium etiam ex legitime ad audiendas Confessiones approbatis, qui a peccatis, pœnis, ac censuris sic reservatis absolvat.

Eximendi a Denunciacionibus.

III. Eximendi seu abfolvendi quemlibet ab obligatione denunciandi in casibus, quibus denunciatio juxta præscriptum Constitutionum Apostolicarum, seu aliâ, fieri debet.

Utendi facultatibus specificis.

IV. Utendi quibuscumque facultatibus, etiam generaliter concessis, quoad alitercumque dictæ Sedi vel etiam ipsi Romano Pontifici reservata: sive per eos Majori, vel minoribus Pœnitentiariis attributis, durante Jubilæo, vel Missionum, Exercitiorum Spiritualium, Quadragesimæ, Adventus, aut alio quovis anni tempore; sicuti etiam utendi facultatibus, quæ ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ aliquando impertiri solent.

Relaxandi juramenta.

V. Relaxandi juramenta quælibet, etiam si de nullo cuiusquam agatur damno seu præjudicio.

Dispensandi Vota.

VI. Dispensandi sive commutandi Vota quæcumque, licet simplicia dumtaxat, ac juramento minime confirmata.

Dispensandi super irregularitate.

VII. Dispensandi cum quibusvis personis Sæcularibus pariter vel Regularibus super qualibet irregularitate, & inhabilitate quomodocumque ex delicto, vel defectu, etiam prorsus occultis, proveniente, tam pro exercendis susceptis, quam pro suscipiendis quibusvis Ordinibus, ac retinendis & assequendis quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis.

Vel impedimento ad Matrimonium.

VIII. Dispensandi super quocumque impedimento, quantumvis occulto, Matrimonium dirimente, sive agatur de Matrimonio contrahendo, sive de convalidando jam contracto.

Convalidandi titulos Beneficiorum.

IX. Convalidandi titulos Beneficiorum Ecclesiasticorum simoniace, vel ex alio quovis capite invalide obtentorum: ac condonandi fructus qualitercumque indebite perceptos; aut componendi super iisdem fructibus.

Celebrandi Missam in portatili &c.

X. Celebrandi Missam, itineris, aliave occasione, in quocumque loco super Altari portatili, sive extra tempus ab Ecclesia defi-

nitum: vel non servandi omnia & singula ab ipsa Ecclesia præcepta & ordinata circa celebrationem Missæ, & administrationem Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti.

Dispensandi a recitatione Officii.

XI. Officium divinum absque legitima causa non recitandi, illudve commutandi in alias preces, vel opera pia, sive recitandi unum Officium pro alio, aut extra tempus ab Ecclesia statutum: vel super præmissis cum aliis dispensandi.

XII. Indulta quæcumque, a Regularibus utriusque itidem sexus obtenta, votum paupertatis quomodolibet lædentia, aut Regulari observantiæ, Apostolicis Constitutionibus, propriique Ordinis seu Instituti Statutis contraria vel adversantia.

XIII. Facultas Regularibus alloquendi Moniales, etiam consanguineas, aliasque personas intra Clausuram degentes, absque peculiari Superiorum, ad quos quomodocumque spectat, licentia.

XIV. Indulta, Facultates, & Gratias mox relata, eorumve aliqua in toto vel in parte, indefinite vel ad tempus, & in casu particulari, seu alio quovis modo aliis communicandi.

§. 3. Quæ quidem omnia & singula, etiam si sub quibuslibet aliis quantumvis amplius verborum formis & tenoribus concessa, & impetrata fuerint, quoad utrumque forum, ac generaliter, sive res sit de casu occulto, sive de publico, revocata & abrogata esse, ac intelligi & censeri debere, statuimus.

Pœna contra iisdem utentes Indultis.

§. 4. Districte propterea prohibemus, ne quisquam deinceps indultis, facultatibus, & gratiis, sic per Nos revocatis & abrogatis, ulatenus uti audeat seu præsumat, sub pœna excommunicationis, ac privationis Officiorum, Dignitatum, & quorumvis Beneficiorum obtentorum, vocis activæ & passivæ; necnon inhabilitatis ad audiendas confessiones, & ad Officia, Dignitates, & Beneficia hujusmodi in futurum obtinenda, ipso facto absque ulla alia declaratione per transgressores respective incurrenda; a qua non nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam quoad excommunicationem præfatam in mortis articulo constituti, absolutionis, dispensationis, seu rehabilitationis beneficium valeant obtinere.

§. 5. Noverint insuper Pœnitentes, & alii Fideles, absolutiones, dispensationes, relaxationes, commutationes, convalidationes, compositiones, & alia ejusmodi, si quæ in posterum contra hanc nostram prohibitionem obtinuerint, nulla fore, nulliusque roboris ac momenti.

Cum Indulta valida censeri debeant.

§. 6. Cæterum per præsentem non intendimus revocare supradicta indulta, facultates, gratias, quæ per quasvis literas Apostolicas, etiam in simili forma Brevis expeditas, vel rescriptas, a S. R. E. præfata Cardinalium, aut Romanæ Curie Prælatorum, aliive Almar Urbis Congregationibus edita, & ab eisdem Prædecessoribus approbata; necnon per dictum Officium Pœnitentiariæ Apostolicæ quandocumque concessa fuerint, seu emanaverint: quæ salva ac firma remanere volumus.

§. 7. De-

Clausula.

§. 7. Decernentes, easdem præsentem literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati & auditi non fuerint, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in controversiam vocari, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium intentari vel impetrari nullatenus posse; sed ipsas præsentem literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere, Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoslibet quavis præsentem & potestate fungentes & sancturos, sublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, quarumlibet Ecclesiarum, Ordinum, Congregationum, Militiarum etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Institutorum, Societatum, etiam Jesu, Communitatum, Universitatum, Capitulorum, Collegiorum, Confraternitatum, Conventuum, & Monasteriorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis, derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac Consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis.

§. 9. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis specificæ expressæ & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur & insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse, ac plenissime & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Constitutio- nis hujusce publicatio.

§. 10. Ut autem eadem præsentem litera ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque generalis in Monte Citorio, & Acie Campi Floræ de Urbe præfata, ut moris est, affigi & publicari; sicque publicatas & affixas omnes & singulos, quos illæ concernunt, perinde ardere, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim & personaliter intimata fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 12. Februarii 1732. Pontificatus nostri anno Secundo;

F. Card. Oliverius.

LIII.

Jubilæum pro Christianidelibus Almar Urbis, Italiae, & Insularum adjacentium, Divinam opem implorantibus in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus.

Dat. die 29. Febr. 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Universis Christianidelibus presentes literas inspecturis salutem & Apostolicam benedictionem.

Sublimi Principis Apostolorum Sede, in qua posuit Nos Spiritus Sanctus regere, Ecclesiam Dei, veluti e specula, mentis nostræ aciem quaquaversum intendentibus, tristior in dies, semperque luctuosior sese Nobis offert Christianæ Reipublicæ facies; ubique enim terror: ubique malorum impendentium formido: undique percutimur: undique amaritudinibus replemur. Visitavit profecto Nos Dominus, sicut impetus aquarum multarum inundantium & emissarum super Terram: potavit Nos vino compunctionis: ascendit fumus in ira Dei, & ignis a facie ejus exarsit: commota est, & contremuit terra, & fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis. Quæ nobiscum animo reputantes, si unquam, certe nunc onerosam curam Pontificiarum, molem experimur, gravemque Domini manum sentimus; unde crebra ex imo corde suspiria, ac uberes ex oculis lachrymas fundere cogimur; nec præmittimus opportunum ab eo, qui altissimum posuit refugium suum, adversus tot mala remedium quaerere, eumque assidue deprecari, ne obliviscatur misereri Deus, aut contineat in ira sua misericordias suas; sed longe efficacius promptiusque id assequi, ac exaudiri speramus, si ad privatas nostras publicæ quoque Fidelium preces

Proœmium.

E e

preces ac obsecrationes adjungantur; potens est enim Oratio Ecclesie supplicantis ad Dominum, qui pius est, & misericors, & propitius invocantibus eum in veritate. Hoc itaque acceptabili Quadragesime tempore, quod sicut Nos ad impensius orandum, ita Dei clementiam ad liberalius indulgendum invitatur, ad eam cum fiducia ad Tronum gratiae; ac ne exprobari Nobis audiamus Protheticum illud: *Percussisti eos, & non doluerunt; attrivisti eos, & reverterunt accipere disciplinam;* scindamus corda nostra, & expiatis per veram poenitentiam peccatis, celestem iracundiam placare, auctisque per jejuniorum labores, ac elemosynarum largitiones viribus orationis, Divinam opem in praesentibus Ecclesiae ac Republicae urgentissimis necessitatibus imploremus, ut benignissimus Dominus & Deus noster, cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, brachio suo excelso, quo dominatur potestati maris, & motum fluctuum ejus mitigat, ostendat potentiam suam, exortas sedet tempestates, statuatur procellas in auram, ac nos, nostrasque curas, ac spem, quam in ejus ineffabili bonitate reposuimus, optate cumulet letitia tranquillitatis. Haec autem ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu peragantur, ex praesente Romanae Ecclesiae omnium Matris & Magistrae more, celestem munera thesauros, quorum dispensationem fidei nostrae commisit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christianis in Alma Urbe nostra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctae Mariae Majoris Ecclesias seu Basilicas, vel earum aliquam intra decursum proximae, quae erit prima Quadragesimae, vel immediate subsequentis hebdomadae, usque ad Dominicam sequentem inclusive, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint: ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex praefatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumplerint, ac pauperibus aliquam elemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint: Caeteris vero in universa Italia, & insulis illi adjacentibus, degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam haec nostra pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut praefertur, faciendae decursarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac

Terem. 7. 3.

Quae requirunt ad Indulgentiarum hujusmodi acquisitionem in Urbe;

In universa Italia, & insulis adjacentibus.

quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctissima Communionem refecti fuerint, & pauperibus aliquam elemosynam, ut praemittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem, sicut in Anno Jubilaei visitantibus certas Ecclesias intra & extra Urbem praedictam concedi consuevit, tenore praesentium concedimus & largimur. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis quam Ecclesiasticis, Saecularibus vel Regularibus, etiam in carcere aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua praestare nequiverint, ut illa Confessarius ex iam approbatis a Locorum Ordinariis ante praesentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quae ipsi poenitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus. Insuper praefatis omnibus & singulis Christianis utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiasticis, Saecularibus & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe quam in universa Italia, & insulis ei adjacentibus praedictis, ut praefertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Saecularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti Regularium, ex approbatis, ut praemittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris, a jure vel ab homine, quavis causa latis seu inflatis: necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicae, etiam in literis die Coenae Domini legi solitis, contentis, & aliis per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiae & hac vice tantum abolvere & liberare valeant: & insuper vota quaecumque (Religionis & castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cullibet in supradictis omnibus casibus poenitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis. Quapropter tenore praesentium in virtute Sanctae obedientiae districte praecipimus atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiasticis

Pro Navigantibus, iter agentibus, & in Claustris degentibus.

Caeterisque legitime impeditis.

Casus, qui reservantur.

Claustre.

De Confessione eligendo.

Ejusque facultatibus.

De Indulgentiarum hujusmodi publicatione.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Februarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LIV.

Concessio Indulgentiae, sicut in anno Jubilaei, pro degentibus in Regno Hiberniae, Deoque precantibus pro Regni ejusdem spiritualibus necessitatibus.

Dat. die 19. Martii 1732. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Inter gravissimas Pastoralis Officii nostri curas, quibus assidue urgemur, illa animi nostrum acrius vehementiusque angit sollicitudo, quam de afflictis ac summe turbatis in Regno Hiberniae Catholicorum rebus, quinimmo de ipsa Catholica Fide extremum ibidem in discrimen adducta, corde jugiter versamus. Hinc a Patre misericordiarum supplicii devotaque humilitate postulare minime negleximus, ut tam graviter vexatos in illis partibus verae Religionis cultores: inter praesentium armorum sensum, & metum futurarum misere gementes, optata tranquillitate consolari, eisque interea imperterritam in avita Fide, cujus Hiberna Natio tenacissima semper fuit, constantiam elargiri dignetur. Id ipsum ut & Fideles ejusdem Regni, quos calamitates hujusmodi propius tangunt, deposita per veram poenitentiam, sarcina peccatorum, auctisque per elemosynas, atque jejunia viribus orationis, flagrantissimo cordis affectu faciant, eos omnes & singulos paterne adhortandos & monendos, eorumque pietatem erogatis Ecclesiae thesauris, quorum dispensationem Nobis credidit Deus, incitandam atque fovendam esse censuimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit; Universis & singulis utriusque sexus Christianis, in praedicto Hiberniae Regno, aliisque omnibus & singulis illius Provinciae, degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam haec nostra pervenerint, designandas; vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios seu Officiales, vel alios, ut praemittitur, faciendae, decursarum, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pro praemissis necessitatibus devote, Deum oraverint: ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, & peccata sua confessi in die

Rei Catholicae in Regno Hiberniae pericula.

Indulgentiarum concessio praesentibus, quae hic statuuntur.

Ec 2 Do-